

אנחנו לא מקללים!

(ויקרא פרק יט, פסוק יד)

לא תקלל חרש...

(ויקרא פרק יט, פסוק יד)

א. 1. למה, לדעתכם, אסור לקלל? כתבו את תשובתכם בפתק שלמטה.

אסור לקלל, כי

---

2. שוחחו בקבוצה על השאלה הבאה וכתבו את תשובתכם:

מדוע אסור לקלל אדם שהוא חירש? הרי הוא אינו יכול לשמוע את הקללה.

הקטע הבא לקוח מתוך ספר הילדים "המצחיקה עם העגילים", שכתבה יעל רוזמן. קראו את הקטע ותראו מה קרה למרינה, שהיא עולה חדשה שאיננה יודעת עברית.

'זוהי' 'התדטה,' אמרה גאלה בקול רם במתכוון. אבל 'התדטה' לא השמיעה הגה ורק התבוננה בילדות.

אמש הגיעה מכונית משא גדולה ופרקה את ארגזי-העץ הללו ורהיטים כבדים ואת השכנים התדטים. הם באו בלילה. איש לא ראה בבואם.

הנערות על הגדר היו הראשונות שראו את התדטה. גם נצה ועמליה התקרבו אל הגדר. עכשיו התבוננה התבורה כולה בתדטה המיוורת שנצמדה יותר ויותר אל הליפטים' הגדולים. 'הי, הביטו, איזה עגילים! צחקה שולה בקול רם.

כולן התבוננו בסקרנות. בכל אחת מאוזניה היה נקוב תור ובו מושחל עגיל קטן ואבן כחולה משובצת בקצהו.

אבל הנערה לא הגיבה.

'אולי היא לא מבינה עברית?' אמרה עמליה בקול גדול כל-כך שאפילו חירט יכול לשמע. הבנות צחקו. אבל הילדה הגבוהה שתקה.

'אולי היא חירשת?' ניסתה נצה לנחש בקול מתרונו.

צחוק אדיר פרץ מפי הארבע. עתה התבוננה בהן הנערה המיוורת בעיניה השחורות הגדולות כחיה פצועה.

גאלה התחילה להרגיש שלא בנות.

'איך קוראים לך?' צעקה אליה שולה.

אין תשובה.

'אולי היא אילמת?' ניחשה נצה שנית.

הפעם לא צחקו הבנות. אולי היא באמת אילמת?

(מתוך: יעל רוזמן, המצחיקה עם העגילים, ספרית דן חסכן והוצאת עם עובד תל אביב, 1987, עמ' 6)

הבנות בשכונה לעגו על העגילים של מרינה. מרינה הייתה עולה חדשה, ולכן היא לא הבינה מה הן אומרות. דונו בקבוצה על השאלה: במה התנהגות הבנות דומה למקרה של "לקלל חרש?"
